

„Службени гласник РС“, 34/2010

На основу члана 26. став 2. Закона о обавезном осигурању у саобраћају („Службени гласник РС“, број 51/09) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС“, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

У Р Е Д Б У

о накнади штета на лицима

Члан 1.

Овом уредбом се ближе уређује начин и критеријуми за утврђивање материјалне штете и начин и критеријуми за утврђивање нематеријалне штете, зависно од тежине телесне повреде или нарушеног здравља, односно од степена делимичне онеспособљености за рад, као и круг лица која имају право на накнаду и максимални износ накнаде за претрпљене болове услед смрти или тешког инвалидитета неког лица.

Члан 2.

Основ за новчану накнаду за материјалну штету и нематеријалну штету је постојање повреде телесног интегритета неког лица, изражено у контузијама и нагњечењу неког дела тела, оштећењу или губитку појединих делова тела, трајном нарушењу здравља или смрти лица.

Члан 3.

Под материјалном штетом у случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља неког лица, у смислу ове уредбе, подразумева се сва она штета коју је то лице имало због повреде (трошкови лечења, изгубљена зарада и сл.), односно блиски сродник због смрти сродника.

Накнада штете из става 1. овог члана обухвата:

- 1) трошкове лечења и рехабилитације;
- 2) изгубљену зараду за време привремене спречености за рад;
- 3) изгубљену зараду у случају трајне делимичне или потпуне неспособности за рад;
- 4) накнаду за изгубљено издржавање;
- 5) трошкове сахране;
- 6) трошкове туђе неге и помоћи.

Члан 4.

Трошкови лечења и рехабилитације су материјални трошкови настали у поступку лечења и рехабилитације повређеног лица у здравственој установи, односно другом облику здравствене службе (приватна пракса), који укључују и трошкове примењене медицинске терапије, лекова и медицинских средстава.

Трошкови лечења и рехабилитације надокнађују се у висини стварних трошкова лечења и рехабилитације, на основу рачуна здравствене установе уз приложен извод о пруженим здравственим услугама и другим трошковима на основу медицинске документације коју води здравствена установа, односно други облик здравствене службе (приватна пракса), а који су били нужни и неопходни у складу са савременим достигнућима медицинске науке и праксе Републике Србије, односно у складу са признатим стандардима од стране осигуравача.

Члан 5.

Накнада изгубљене зараде за време привремене спречености за рад представља накнаду која припада оштећеном који током привремене спречености за рад није био способан да обавља своје редовне радне обавезе, која је у складу са законским и подзаконским прописима, те због тога није остварио зараду која би му иначе припадала у складу са законом којим се уређују радни односи (да није претрпео телесну повреду или оштећења здравља у саобраћајној незгоди).

Накнада из става 1. овог члана одређује се на основу разлике између накнаде зараде коју је повређени имао током периода привремене спречености за рад и зараде коју би остварио да није дошло до штетног догађаја.

Накнада из става 2. овог члана одређује се у једнократном новчаном износу.

Члан 6.

Изгубљена зарада због трајне делимичне или потпуне неспособности за рад представља изгубљену зараду у складу са законским и подзаконским прописима која настаје од момента окончања лечења до момента док та неспособност траје.

Накнада штете за изгубљену зараду из става 1. овог члана, у случају трајне делимичне неспособности за рад, одређује се на основу разлике односа зараде коју је оштећени остваривао пре повређивања и просечне зараде у датој делатности у месецу када је оштећени повређен, и односа зараде коју оштећени остварује након повређивања и просечне зараде у датој делатности у првом месецу рада оштећеног након повређивања.

Накнада штете за изгубљену зараду из става 1. овог члана, у случају трајне потпуне неспособности за рад, одређује се на основу односа зараде коју је оштећени остваривао пре повређивања и просечне зараде у датој делатности у месецу када је оштећени повређен и просечне зараде у датој делатности.

Накнада штете за изгубљену зараду из ст. 2. и 3. овог члана одређује се у виду месечне новчане ренте.

У случају да су потребе оштећеног трајно повећане или су могућност његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене, месечна новчана рента из става 4. овог члана увећава се за накнаду за наведену штету.

Члан 7.

Накнада за изгубљено издржавање се одређује и исплаћује лицу које је погинуло у саобраћајној несрећи издржавао или редовно помагао, као и оно које је по закону имало право захтевати издржавање од погинулог.

Износ накнаде из става 1. овог члана, у виду месечне новчане ренте не може бити већа од онога што би оштећени добијао од погинулог.

Члан 8.

Трошкови сахране су трошкови који су неопходни да би се лице сахранило, сходно обичајима места у коме се сахрана обавља.

Трошкови из става 1. овог члана обухватају трошкове превоза покојника до места сахране, трошкове набавке одеће за покојника, трошкове набавке сандука и погребне опреме, трошкове набавке одеће жалости (црнине) за најближу родбину, трошкове даће и трошкове надгробног споменика.

Накнада трошкова из става 2. овог члана одређује се у висини учињених стварних трошкова, на основу рачуна за сваки вид трошка, али највише до висине просечних цена за сваки вид трошка у месту где се сахрана обавља.

Накнаду трошкова набавке одеће жалости (црнине) могу остварити лица која имају право на новчану накнаду за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица.

Члан 9.

Трошкови туђе неге и помоћи су материјални трошкови настали за оне услуге повређеном лицу које омогућавају његово задовољење основних биолошких потреба (узимање хране, облачење и свлачење, лична хигијена, вршење редовних физиолошких потреба, кретање са помагалима или без њих), ако наведене потребе не може сам да задовољи услед потпуног или делимичног онеспособљавања неког органа.

Трошкови туђе неге и помоћи надокнађују се у висини стварних трошкова туђе неге и помоћи, сагласно обиму туђе неге и помоћи која се мора указати повређеном лицу, а највише до просечне зараде коју остварују здравствени радници одговарајуће стручне спреме који обављају ову врсту послова.

Накнада трошкова туђе неге и помоћи из става 2. овог члана одређује се у виду месечне новчане ренте.

Члан 10.

Нематеријална штета се надокнађује независно од накнаде материјалне штете.

Нематеријална штета, као последица саобраћајне незгоде, у смислу ове уредбе, обухвата следеће видове:

- 1) физички бол;
- 2) душевни бол због умањења опште животне активности;
- 3) претрпљени страх;
- 4) душевни бол због наружености;
- 5) душевни бол због смрти блиског лица;

- б) душевни бол због нарочито тешког инвалидитета блиског лица.

Члан 11.

Физички бол је субјективно осећање које се јавља код повређеног лица у моменту повређивања и траје за време лечења.

При утврђивању висине накнаде штете за претрпљени физички бол, у обзир се посебно узима јачина и трајање претрпљених физичких болова, будући болови, проценат умањења опште животне активности, као и узраст повређеног лица, његово опште здравствено стање, врста и карактер повреда и могуће умањење интензитета болова кроз одговарајућу терапију и лекове.

Накнада за физички бол се не исплаћује за болове слабог интензитета трајања до три дана.

Накнада из става 2. овог члана одређује се према следећим критеријумима за претрпљени физички бол који је настао:

- 1) као последица изузетно тешких повреда које су проузроковале умањење опште животне активности преко 50% - до 3.000 евра;
- 2) као последица тешке телесне повреде које су проузроковале умањење опште животне активности преко 30%, али не више од 50% - до 2.000 евра;
- 3) као последица тешких телесних повреда које су проузроковале умањење опште животне активности до 30% - до 1.500 евра;
- 4) као последица лаких телесних повреда и оних код којих није наступило умањење опште животне активности, а преовладавају болови јаког интензитета - до 1.000 евра;
- 5) као последица лаких телесних повреда и оних код којих није наступило умањење опште животне активности, а преовладавају болови средњег и слабог интензитета - до 500 евра.

Члан 12.

Умањење опште животне активности обухвата сва трајна ограничења у животним активностима оштећеног лица које је остварио или би их по редовном току ствари у будућности извесно остваривао.

Под трајним ограничењем из става 1. овог члана подразумева се и обављање животне активности уз повећане напоре или под посебним условима.

При утврђивању висине накнаде штете за душевни бол због умањене опште животне активности, у обзир се узима врста и место повреде, проценат умањења опште животне активности, године старости оштећеног, занимање којим се бави оштећени, ограничења у односу на бављење спортом, рекреацијом, хобијем у односу на период пре повређивања, ограничења у односу на породичну и социјалну активност оштећеног, као и циљ коме служи ова накнада.

Процент умањења опште животне активности се опредељује на основу медицинске документације односно непосредног прегледа повређеног, имајући у виду све околности случаја.

Накнада из става 3. овог члана одређује се према критеријуму процента умањења опште животне активности, у зависности од година живота оштећеног и то за сваки 1% умањења опште животне активности:

- 1) код особа до 20 година живота - до 160 евра;

- 2) код особа од 20 до 35 година живота - до 150 евра;
- 3) код особа од 35 до 55 година живота - до 140 евра;
- 4) код особа преко 55 година живота - до 130 евра.

Ако је код оштећеног утврђен проценат трајног умањења опште животне активности од 50% и више, накнада се, зависно од околности случаја, увећава за 20% од износа накнаде из става 5. овог члана.

Члан 13.

Страх је осећај који је неко лице доживело, односно претрпело у тренутку повређивања (примарни страх) који се манифестује као страх за живот и/или телесни интегритет и накнадни осећај по доживљеном повређивању, а који је везан за исход оздрављења (секундарни страх).

При утврђивању висине накнаде штете за претрпљени страх, у обзир се узима проценат умањења опште животне активности.

Висина накнаде штете за претрпљени страх утврђује се према интензитету и дужини трајања претрпљеног страха.

У утврђивању висине накнаде штете за претрпљени страх, посебно се у обзир узима постојање трајних последица на психичку равнотежу оштећеног у виду психијатријског обољења насталог као последица претрпљеног страха, што се констатује на основу медицинске документације.

За претрпљен страх слабог интензитета који је трајао до три дана, накнада се не исплаћује.

Накнада се одређује према следећим критеријумима за претрпљен страх и то:

- 1) као последица изузетно тешких повреда које су проузроковале умањење опште животне активности преко 50% - до 2.000 евра;
- 2) као последица тешке телесне повреде које су проузроковале умањење опште животне активности преко 30%, али не више од 50% - до 1.500 евра;
- 3) као последица тешких телесних повреда које су проузроковале умањење опште животне активности до 30% - до 1.000 евра;
- 4) као последица лакших телесних повреда и оних код којих није наступило умањење опште животне активности, а преовладава страх јаког интензитета - до 800 евра;
- 5) као последица лакших телесних повреда и оних код којих није наступило умањење опште животне активности, а преовладава страх средњег и лаког интензитета - до 500 евра.

Члан 14.

Душевни бол због наружености се изражава у трајном субјективном осећању, односно патњи коју трпи оштећени, због насталих промена услед повређивања које се изражавају у томе што му је измењен лик који се не може побољшати било каквим медицинским третманима, промењено држање тела (искривљеност, парализа одређених делова тела, скраћење или губитак појединих делова тела), које није могуће отклонити и које је видљиво, промене на телу које су видљиве у одређеним приликама (на плажи, при бављењу спортским активностима и у другим ситуацијама у којима оштећени излаже повређене делове тела

погледима присутних што изазива појачано интересовање, згражавање или сажалење истих).

Висина накнаде за душевни бол због наружености зависи од трајних последица које остају, а исте се огледају у нарушавању дотадашњег изгледа и склада тела, односно неке телесне функције, а одређује се узимајући у обзир измењени изглед и склад тела, односно поремећај телесне функције, узраст, пол и занимање оштећеног лица, као и локалитет повреде и степен наружености.

Накнада се одређује према следећим критеријумима за претрпљени душевни бол због наружености и то за :

- 1) нарочито велико наружење - до 3.000 евра;
- 2) велика наруженост - до 2.000 евра;
- 3) средња наруженост - до 1.000 евра;
- 4) лака наруженост - до 500 евра.

Члан 15.

Душевни бол због смрти блиског лица се изражава у субјективном осећању, односно патњи коју трпи оштећени због губитка блиског лица.

Право на накнаду за душевни бол због смрти блиског лица имају супружник, деца, родитељи, ванбрачни партнер (у случају постојања трајније заједнице у складу са законом којим се регулишу породични односи) и браћа и сестре (у случају да је између њих и умрлог постојала трајнија заједница живота).

Висина накнаде из става 2. овог члана одређује се у следећим максималним износима:

- 1) за случај смрти супружник или ванбрачног партнера - 5.000 евра;
- 2) за случај смрти детета - 7.000 евра;
- 3) за случај губитка плода (фетуса) - 2.000 евра;
- 4) за случај смрти родитеља - малолетном детету - 6.000 евра;
- 5) за случај смрти родитеља - 5.000 евра;
- 6) за случај смрти брата или сестре - 3.000 евра.

У случају смрти оба родитеља максималан износ одговарајуће накнаде из става 3. овог члана се удвостручује.

Члан 16.

Душевни бол због нарочито тешког инвалидитета блиског лица изражава се у субјективном осећању, односно патњи коју трпи оштећени због нарочито тешког инвалидитета блиског лица.

Право на накнаду за душевни бол због нарочито тешког инвалидитета блиског лица имају супружник, деца, родитељи, ванбрачни партнер (у случају постојања трајније заједнице у складу са законом којим се регулишу породични односи).

Инвалидитет се сматра нарочито тешким, ако је проценат умањења опште животне активности оштећеног једнак или већи од 70%.

Висина накнаде из става 2. овог члана одређује се у следећим максималним износима:

- 1) за случај тешког инвалидитета супружника или ванбрачног партнера - 3.000 евра;

- 2) за случај тешког инвалидитета детета - 4.000 евра;
- 3) за случај тешког инвалидитета родитеља - малолетном детету - 4.000 евра;
- 4) за случај тешког инвалидитета родитеља - 3.000 евра.

Члан 17.

Висина накнада из чл. 11, 12, 13, 14, 15. и 16. ове уредбе обрачунава се у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате накнаде штете.

Члан 18.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 110-3532/2010
У Београду, 13. маја 2010. године

В л а д а

Председник,
др **Мирко Цветковић**, с.р.